

THE
BLUE SUNSHINE FC
from 1992

1984-2004

XIII. 2004. 2. SZÁM

ALPHAVILLE

Big in Japan

MEMENTO

- Valamikor 1978 és 1980 között megszűnnek a dal Marian fejében
- 1982 szilveszterén ezt a dalt is eljátszák a Forum-ban. Részlet hallható ebből a verzióból a dal FFF remixében (dreamscape 7even)
- 1983-ban a demo bemutatása után lemezzszerződést kapnak. Augusztusban rögzítik a dalt a Studio 54-ben Berlinben
- 1984 január: boltokba kerül a kislemez
- Február: a zenekar tv-szerepléseivel a listákra egyengeti a dalt
- Április: elkészül a videó, melynek rendezője Dieter Meyer a Yello zenésze
- Április 9-23: a kislemez listavezető az NSZK-ban
- Amerikában a Billboard dance listát vezeti a dal. Világszerte több, mint 2 millió fogy a korongból

SECRET SPELLS

alphaville

A BIG IN JAPAN STORY

Ez nagy dolog Japánban—így fordították a korabeli magyar rádiós lemezlovasok az Alphaville első dalának címét magyarra. Nehéz volt nem elmenni a dal mellett, mert volt benne valami. Valami megmagyarázhatatlan sejtelmesség, ugyanakkor egyszerre volt melankolikus és himnikus. Egy legenda született. És hogy pontosan mikor, már magunk sem igazodunk el, hiszen kettő lehetséges dátum is szóba jöhet, mindenesetre maradunk annyiban, hogy valamikor 1978 és 1980 között. És ami a hivatalos születésnapját, azaz a megjelenését illeti, hát ezzel kapcsolatban is támadtak kétségeim. A WEA által kiadott hivatalos diszkográfiában 1984 január 5-e szerepel, Bernhard emlékiratában január 14, és most legutóbb épp a 20. évforduló kapcsán, január 17-én került fel az Alphaville honlapjára a bejegyzés... még ilyen...

A megjelenés után lassan, de biztosan beindultak a dolgok. Február 1-én bemutatták a dalt egy tv-showban. A második tv-szereplés után pedig már a listákra volt a Big In Japan.

A sztori vége pedig már jól ismert: az Alphaville 1984 legígéretesebb zenekara közé lépett elő, s tette mindezt a teljes ismeretlenségből. „Szerencsénk volt”—mondta azóta szinte valamennyi interjújában Marian Gold, amikor is a zenekar indulásáról kérdezték.

Nos, ez a szám megpróbálja körbejárni azokat az idöket, pontosabban 1984 első felét, mi minden is történt a zenekarral, hogyan éltek meg első sikereiket. Tesszük ezt korabeli és későbbi interjúk, visszaemlékezések segítségével.

„Things are easy when you're big in Japan”

Big In Japan: két hétig volt listavezető Németországban

FOREVER YOUNG ALIAS ALPHAVILLE

Még mielőtt belevágnánk az **FOREVER YOUNG** 1984-es kirándulásunkba, egy kis történelem: az egész balhé valamikor 1981 karácsonyán kezdődött, amikor is megalakult a Nelson kommuna, egy baráti társaság, köztük Hartwing és Bernd. Frank 1982 nyarán találkozott Bernd-del, melynek eredménye néhány dalkezdemény lett. Többek között ekkor született meg az a bizonyos

trombita hang is, amely később a Forever Young dalukban vált ismertté. Néhány ilyen és hasonló próba után ötlött az eszükbe: kell egy énekes. Bernd elhívta Hartwingot egy próbára, valamit firkantott egy papírra majd magához vette a mikrofont és énekelni kezdett: „let's dance in style...” Megszületett az együttesük, amelyet Forever Young-ra kereszteltek. Aztán következett a Forum. A koncert.

Big In Japan—20 év távlatából

Részlet Sureyya Izgi interjújából, melyet Golddal készített 1995. október 29-én.

-Végül is az Alphaville sikere szerinted a szerencsének volt köszönhető?

-Igen, feltétlenül. Semmiféle mesteri terv nem volt a sikerünk mögött. Engedd, hogy megmagyarázzam: a Big in Japan valójában az egyik legrégebbi dalunk. Miután megírtam 1978-ban, rá kellett hogy jöjjek, ez egy „szörnyű dal”, és nagyon utáltam. De mégis ezzel lettünk híresek. Mint látod, nem volt semmilyen terv, csak nagyon jó volt az időzítés. Végül is a zenénk különbözősége és az új trend óriási szerepet játszott a sikerünkben. Híresek lettünk azzal a dallal, amit először írtam és amit utáltam és mégis jól működött. Egyetlen problémánk volt: a menedzserünk. Megpróbált ránk erőltetni egy olyan megjelenést, amit mi nem akartunk, úgyhogy, furcsa pulóvereket viseltünk a színpadon. Utáltuk viselni őket. Miután híresek lettünk és volt pénzünk, én leállítottam őt. Majd mindannyian kidobtuk a pulóvereinket.

-Van valamiféle kapcsolat a dal és a kábitószerzés között?

-Nincs, és nem hiszem, hogy ez miatt született a dal. Elég zavaró ez a feltételezés, de azt hiszem ez tisztán zenei megközelítés. Mint te is tudod, jelentős zeneipar működött Japánban. Ha híres akartál lenni és pénzt akartál szerezni, alakítanod kellett egy hardrock bandát és piacra dobni egy lemezt Japánban. Tuti bolt volt. Természetesen senki nem ismerte őket Európában, ők voltak a „nagyok Japánban”. És ennek semmi köze a kábitószeres kultúrához. De

hadd mondjam el: ismertem egy fiút és egy lányt akik kábitószeresek voltak. Megpróbálták elmenekülni belőle, de nem sikerült. Nekem szintén volt hasonló problémám és kitaláltam a „Big in Japan” kifejezést, amely visszaadja azokat az érzéseket, amiket akkor éreztem. Úgy találtam, ez egy elég szélsőséges kifejezés ahhoz, hogy a dalt nekik ajánlhassam. Menekültem a kábitószertől, mielőtt túl késő lett volna.

Az alábbi interjú a dal 20. születésnapja alkalmából készült 2004. januárjában. Forrás: www.alphaville.de

1. Mindek előtt gratulálok a Big in Japan 20. születésnapja alkalmából.

Marian: Köszönöm.

Bernhard: Nagyon szépen köszönöm, habár nem igazán tesz boldoggá, hogy ez már 20 éve történt.

2. Nos, a Big in Japan-t jóval a megjelenése előtt írtátok, igaz?

Marian: Valóban, de ez egy szokatlan kivétel. Normális esetben egy dalt elkészülte után meg is jelentetünk.

Bernhard: Az eredetét azt hiszem 1980-ban írtuk, és még nem ez a változat szerepelt a demo kazettán, amit a lemeztársaságnak megmutattunk 1983-ban...aztán készítettünk egy új verziót...egy egészen különbözőt az első demótól és a lemeztársaság teljesen megbolondult, amikor meghallották.

3. Mit csináltatok éppen, amikor először meghallottátok a dalt a rádióban?

Marian: Éppen paradicsomot hámoztam egy münsteri étterem konyháján.

Bernhard: Akkoriban polgári szolgálatos voltam és egyik reggel, amikor megérkeztem a munkába, hallottam valami meghittet a rádióban, ami nagyon eltalált, mint egy igazi meglepetés....egyszerűen nem tudtam elhinni.

4. Ki mondta meg nektek, hogy a Big in Japan első lett Németországban?

Marian: ...a szakács.

Bernhard: 1984 április elején lehetett, még mindig polgári szolgálatos voltam, és ha jól emlékszem, Frank hívott fel, hogy mondja: a dalunk átvette az első helyet. A második helyen rostokolt (3 hete a Frankie Goes To Hollywood „Relax” című dala mögött a német listán) és senki sem hitte igazán, hogy ez megtörténhet. Nem gondoltam volna, hogy mennyivel többet jelent a zeneiparban, ha No. 1. vagy a No. 2. helyett...

5. Mit éreztetek, mit gondoltatok először?

Marian: ...nagyszerű, nincs több konyhamunka.

Bernhard: Számomra a legmegsemmisítőbb az volt, hogy kapható volt a lemezünk a lemezboltokban... egy megvalósult álom, ami sokszor már lidércnyomásként folytatódott.

6. És mi történ utána?

Marian: A szakács kirúgott az étteremből.

Bernhard: repülőterek, taxik, rádióállomások, tv-stúdiók, sajtótájékoztatók... (folytatjuk)

Sounds Like A Melody—a herointól a meséig

Bravo 1984. május

Bravo: Az új dalotok a *Sounds like a melody*, barátságosabb, lágyabb hangzású, mint a kemény, mondhatnám durva szövegű *Big in Japan*. Nem féltetek, hogy a keményebb zenével hosszabb időre elriasztjátok a rajongóitokat?

Marian: Nem! Az Alphaville-t azzal a céllal alapítottuk, hogy a saját fejünk után, egyéni fantáziánkat adjuk valamiféleképpen tovább. A *Big in Japan* egy meglehetősen brutális história volt. Nem mondtuk ki nyíltan, de a dal a heroin és a prostitúció üzletéről szól. A *Sounds like a melody* egy modern mese, romantikus. Ezzel egyértelműen egy másik oldalunkról mutatkozunk be.

Bravo: Hogyan keletkezett a dal?

Marian: Igen régi elképzelésem volt, amely egy bámulatos Hitchcock filmhez kapcsolódott. A dalban két fiatal moziba. A fiú szívesen magához láncolná a lányt, de ez nem megy. Tehát elképzei magát és a lányt a filmen. Pusztán a befejezés nem happy end, a valóság nem Hollywood.

Bravo: De ti inkább a fantáziára támaszkodtok, mintsem a kegyetlen valóságra. Vagy lesz olyan Alphaville dal is, amelyben állást foglaltok politikai nézetekben is?

Marian: Dalaink fogadtatása a mi hajtórugónk. Minden dalunkat külön egészként kezeljük. Teli vagyunk ötletekkel és energiával, csupán a dalok forgalmazásában nincs elég gyakorlatunk. Ahhoz, amit csinálni szeretnénk, kevés bátorság is kell, egyéni fantázia, elképzelés, játékos kifejezés. Hogy valaki személyes elképzeléseit valóra válthassa, szükséges és fontos környezetének nyugalma és békessége, tehát a nyugodt élet lehetősége. Az elképzeléseknek és a fantáziának pedig emberközelinek kell lennie, mert azok a dolgok amelyek Németországban és az egész világon előfordulnak, embertelenek és fantáziátlanok.

Bravo: Miért te lettél az Alphaville szószólója?

Marian: Az sem véletlen, hogy az együttes énekese lettem. Van egy rossz tulajdonságom: hamar begurulok. Ez nekem azonban természetes, jó hajtóerő. Ugyanakkor ez nem jelenti azt, hogy erőszakos vagy gonosz lennék. Nézd, én elég gyorsan reagálok dolgokra, ezért is én szerepelek többet. Frank az én ellentétem. Ő könnyed, de majdnem mindig töpreng. És a megnyilvánuláshoz erőltetett fegyver az ünnepélyesség. Bernhard pont kettőnk között van.

1984 - ahogy én megéltem...

1984 nyarán éjjel-nappal a rádiós magnóm mellett üldögéltem, vagy éppen táncoltam. 12 éves voltam, s akkoriban leginkább még az olasz zenék érdekeltek (olyanok, mint a Riccie e poveri és hasonló). Szóval, a legtöbb időmet a magnó mellett töltöttem (ez egy Europa star nevű készülék volt, melyet 1983 karácsonyán kaptam) és dalokat gyűjtöttem különböző rádióműsorokból. Nagyon szerettem Komjáthy György műsorait, aztán ott volt még a Poptarisznya, és a hétfői Kettőtől-ötig. Nagyon sok kazettám telt meg különböző zenékkel, s ahogy vissza-visszahallgattam őket, felfedeztem magamnak egy rohadt jó számot, amelyet az *Alfavill* játszott, a dal címe pedig „úgy hangzik, mint egy

dallam” volt. Nagyon megszerettem, és elkezdtem kutatni a zenekar után. Olyan lázban égtem, hogy ezt már meg kellett osztanom a szomszéd lánnyal, akivel sokáig azonos hullámhosszon mozogtunk a zenék világában. Nagy örömmel újságoltam: - Képzeld, láttam egy szuper együttest a tv-ben! „*Alfavill*” a nevük (ekkor még nem tudtam, hogyan kell írni), és négyen vannak! (mondtam ezt azért, mert ugyan 3 embert láttam a felvételen, de a dobost nem mutatták /????/) - Csak hárman vannak, válaszolt higgadtan és elém dobta a Világ Ifjúsága egy korábbi számát. Volt egy fotó és egy rövid írás a zenekarról „Közkívánatra Alphaville” címmel. Néhány nap múlva már egy poszterem is volt, ez is a Világ Ifjúsága egy újabb számából. Ez volt az első kettő darabja az AV gyűjteményemnek... És aztán ősz felé már szépen gyarapodott a dalok listája is, szerencsére a rádióban az első album minden dalát játszották, 2-3 kivételével. Az „egy szerelmi győzelem” volt a kedvencem, de például a „magok” című dalt is lehetett többször hallani, ami azért volt érdekes, mert ez az „ez nagy dolog Japánban” kislemez b oldala volt, mint tudtam meg utólag. Erről a dalról (ami az első kislemezük is volt egyben) és az ezt körülvevő felhajtásról szépen lemaradtam... nem is tudom miért, de a lényeg, hogy azért sikerült még időben rájuk bukkannom...

(részlet a Dreamscapes-ahogy én megéltem című írásból by vafe 2000)

Háttér - Frank Mertens érdemei

A „Mester”

Nemrég érdekes beszélgetést folytattam egy kedves barátommal, majd nem sokkal később egy internetes fórumon is a téma kellős közepén találtam magam.

Frank Mertens ma:
www.mealstrom.de

A „Mester”, ahogy rajongók nevezik Frankot, egybeforrott az Alphaville első lemezével. Ha tehát Forever Young album, akkor Mertens. Kétségtelen, hogy az ő nevéhez fűződik a zene komponálása, és ez nagyban hozzájárult az együttes sikeréhez. Azzal azonban, hogy a továbbiakban, tehát 1985-től, idézem „nem születtek igazán jó melódiák az Alphaville-től” azt hiszem, nem kell hogy egyet

értsünk, bármennyire is elfogultak vagyunk, vagy lehetünk Mertenst illetően. Ugye nem kell sorolnom a dalokat???

Minden tiszteletem és elismerésem Franké, hiszen jómagam is rajongója vagyok dalainak a mai napig. Bár be kell vallanom férfiasan, a *Mealstrom* nevű projektjéhez még nem volt szerencsém, de ami késik nem múlik.

B I G I N J A P A N

w i n t e r ' s c i t y s i d e
crystal bits of snowflakes all around my head and in the wind
i h a d n o i l l u s i o n s
that i'd ever find a glimpse of summer's heatwaves in your eyes
you did what you did to me, now it's history i see
here's my comeback on the road again
things will happen while they can
i will wait here for my man tonight, it's easy when your big in japan
when your big in japan, tonight
big in japan, be tight, big in japan where the eastern sea's so blue
big in japan, alright, pay, then i'll sleep by your side
things are easy when you're big in japan, when you're big in japan
n e o n o n m y n a k e d s k i n
passing silhouettes of strange illuminated mannequins
shall i stay here at the zoo
or shall i go and change my point of view for other ugly scenes
you did what you did to me, now it's history i
s e e
things will happen while they can
i will wait here for my man tonight, it's easy when
you're big in japan

tracks/7" & 1st 12"

big in japan (3:52), seeds (3:15)

tracks/ 2nd 12"

SECRET SPELLS

Email: vajda.ferenc@eglo.com

THE
BLUE SUNSHINE
FC from 1992

